

Krsnik: Kurtz u EU hrvatsku više zastupa od Plenkovića

Odkako je na čelo HDZ-a i Vlade poslan gubernator iz Bruxellesa poslan gubernator Andrej Plenković izložena pojačanoj “unutarnjoj agresiji” odnosno kako to neki ocjenjuju “hibridnom ratu”.

Hrvatskoj dakle nisu više izravni neprijatelji velikosrbi, odnosno rehabilitirani četnici koji i dalje mitomanski vladaju u Beogradu, nego široka fronta novojugoslavena, čiji sam najjistureniji ešalon opisao u svojoj knjizi “Prvih 100 notornih hrvatskih Jugoslavena i organizacije pod njihovim utjecajem”. Čelna osoba u toj unutarnjoj agresiji na ustavni demokratski poredak Republike Hrvatske je upravo glavom (i bradom) predsjednik Vlade Andrej Plenković.

Andrej Plenković je to ostvario jer mu je to omogućilo podaničko-klijentelističko članstvo Hrvatske demokratske zajednice koju je Andrej Plenković osobno pretvorio u “Hrvatsku diktatorovu zajednicu”. Ako je tadašnji čelnik SDP-a a bivši čelnik SKH, što se svodi na isto, Ivica Račan zbog zalaganja za hrvatsku državnu samostalnost HDZ nazvao “strankom opasnih namjera”, ona je to danas uistinu postala ali zbog toga što gubernator Andrej Plenković nastoji nju vratiti pod imenom tzv. Zapadnog Balkana u novu regionalnu zajednicu.

Nacionalni i državni interesi

U ovih pet godina, koliko je na čelu hrvatske Vlade nakupilo se toliko njegovih

protuustavnih poteza i izjava na temelju kojih se može postaviti pitanje je li njegova politika u skladu sa prisegom koju je dao kao predsjednik Vlade. Obnaša li on svoju dužnost "savjesno i časno", poštuje li Ustav i zakone, te pravni poredak, te zauzima li se "za svekoliki napredak Republike Hrvatske". Drugim riječima predstavlja li politika koju provodi premijer Plenković povredu odanosti i lojalnosti prema Republici Hrvatskoj i njezinim građanima koji su mu poklonili povjerenje. Ako je tome tako onda se jedino može zaključiti da je predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković izdajica, jer ne štiti hrvatske nacionalne i državne interese.

Svoju autokratsku ćud pokazao je odmah na početku svojeg prvog mandata kad je replicirajući u Hrvatskome saboru zastupniku Živog zida Branimiru Bunjcu koji ga je nakon sastanka Europskog vijeća kritizirao da zastupa interese Europske komisije a ne interese Republike Hrvatske. Andrej Plenković je tada Branimiru Bunjcu garantirao da Živi zid na idućim izborima ne će ući u Sabor. To se i dogodilo, pa Živi zid sad ima zastupnika u Europskom parlamentu, ali ne i u Hrvatskome saboru. U sličnom diktatorskom stilu Andrej Plenković je Domovinskom pokretu javljajući se prošle godine iz Bruxellesa "garantirao da nikada ne će doći na vlast". Prosto je nevjerojatno da u 21. stoljeću u navodno civiliziranoj Europskoj uniji koja je utemeljena na demokratskim standardima jedan političar u svojoj zemlji autokratski prijeti političkoj oporbi. Iako je bilo i drugih vrsta ispada tobože uglađenog briselskog činovnika koji govori nekoliko stranih jezika ovaj pokazuje njegovo pravo lice i njegovu zadanu misiju. Ona je sadržana u izjavi što ju je dao 9. rujna 2016. godine kad je podvukao: "Moja je misija promijeniti HDZ, a nakon toga i Hrvatsku".

Podanički mentalitet

Zahvaljujući podaničkom mentalitetu u Hrvatskoj demokratskoj zajednici u kojoj on faraonski vlada eliminirajući sve moguće suparnike kao što je to pokazao primjer s Milijanom Brkićem Andrej Plenković je već ostvario prvi dio zadane misije. Hrvatska demokratska zajednica više nije ona domoljubna stranka koju ja uoči borbe za stvaranje hrvatske države ustanovio njezin prvi predsjednik Franjo Tuđman. Na nacionalnoj razini HDZ je promijenjen utoliko što je kao glavnog partnera za očuvanje vlasti uzeo čelnika antihrvatske pete kolone Milorada Pupovca koji u nekim važnim detaljima hrvatske državne politike provodi velikosrpsku politiku vladajuće četničke garnitura u Beogradu. To je najizrazitije došlo do izražaja u prešutnom Plenkovićevom popuštanju velikosrpskom projektu

izjednačavanja krivnje za Domovinski rat koji Beograd uz ustrajnu podršku Milorada Pupovca i njegove pete kolone s vodećim medijima pa čak i javnom Hrvatskom radiotelevizijom nastoji pretvoriti u građanski rat. To otišlo toliko daleko da je hrvatsko pravosuđe osudilo vodeće junake Domovinskog rata (Norac, Glavaš, Merčep, Brodarac, Maglov), amnestirajući kompletnu velikosrpsku garnituru na čelu s posrbljenom JNA koja je povelala fašističku agresiju protiv Hrvatske.

Postavlja se pitanje kakav legitimitet osim briselskog ima Andrej Plenković da nakon što je uspio promijeniti Hrvatsku demokratsku zajednicu nastavi svoju misiju da promijeni i samu Hrvatsku. Treba podsjetiti da Andrej Plenković spada u garnituru zlatne mladeži bivšeg Saveza komunista, kao što je to i predsjednik Republike Zoran Milanović. Obojica su dok su njihovi vršnjaci bili krvavio boj s fašističkom velikosrpskom agresijom gradili kao izabranici "duboke države" diplomatske i političke karijere. Ni jedan ni drugi nemaju nikakve veze s domoljubnim hrvatstvom. Andrej Plenković još se uvijek ideološki ponaša u skladu sa svojim s Kardeljom naglašenim maturalnim radom o ulozi vladajuće klase u nadzoru nad medijima pa je u jeku pandemije Covida 19 prstom upozorio predstavnike vodećih televizijskih kanala kako moraju informirati javnost.

Njegov odnos prema Domovinskom obrambenom ratu je ključan u namjeri da izvrši drugi dio misije zadane u Bruxellesu. Pored toga što iz njegovih usta ne može izaći odrednica "velikosrpska agresija", jer mu je to zabranio četnički predsjednik Srbije Aleksandar Vučić, on je u odnosima sa Srbijom čak toliko spreman da zanemari sudbinu nestalih u velikosrpskoj agresiji. To se potvrdilo u pripremi njegovog službanog posjeta Beogradu koji je srećom zbog pojave pandemije otkazan jednako kao što je fizički otkazan susret Europske unije i tzv. Zapadnog Balkana u Zagrebu na kojemu je sam Andrej Plenković trebao biti instaliran za novog lidera "regiona". U njegovoj misiji da promijeni Hrvatsku, svakako treba staviti njegovu izjavu na međunarodnom skupu "Croatia Forum" u Dubrovniku kad je rekao da su se na ovim prostorima "dogodili neki sukobi".

Time je grubo prekršio prisegu što ju je na čelu Vlade dao u Hrvatskome saboru da će svoju dužnost obavljati "savjesno i časno", poštujući li Ustav i zakone, te pravni poredak, te zauzimajući se "za svekoliki napredak Republike Hrvatske". Tom izjavom na međunarodnom skupu on je ne samo osporio Saborsku deklaraciju o Domovinskom ratu nego i presudu Međunarodnog suda pravde u Haagu koji je u hrvatskoj tužbi protiv Srbije zbog genocida presudio da je to bio

međudržavni sukob u kojemu je Srbija bila agresor na Republiku Hrvatsku. Konačno koliko je Andrej Plenković poslušan činovnik u Europskoj uniji pokazao je najnoviji slučaj s raspodjelom cjepiva unutar nje kad je hrvatske interese u EU trebao braniti austrijski kancelar Sebastian Kurz a ne on kao hrvatski premijer.

Zastrašujuće je da premijer u 2020. godini garantira da jedna parlamentarna stranka nikada neće doći na vlast”, rekao je Dujmović, komentirajući briselsku prijetnju Andreja Plenkovića Domovinskom pokretu. Dujmović je ustvrdio kako je “nezamislivo u Europskoj uniji da jedan premijer za bilo koju stranku, a kamo li za stranku koja ima 10 posto zastupnika, kao što ima Domovinski pokret, garantira da neće doći na vlast. Ta riječ garantira, znači ne skup želja, ja bih htio, ili učiniti ću sve... nego garantira. Dakle, što je garantni list? Ako govorite iz perspektive izvršne vlasti kao predstavnik izvršne vlasti i vi garantirate... To je nešto najgore što se čulo u višestranačkom sustavu hrvatske države.. Ništa približno tome ovdje nije izgovoreno...” Dujmović se zapitao: “Kako se može garantirati da jedna stranka neće pobijediti na izborima? Ili fizičkom silom, ili falsificiranjem izbora!”

Ključna izjava Andreja Plenkovića nakon spomenute sjednice Kluba zastupnika HDZ-a glasi da se „sigurno ne će održati tematska sjednica“ o problemu nerješavanja ratnih zločina u Vukovaru, te da se SDSS-ov saborski zastupnik Milorad Pupovac očituje o Domovinskom ratu, kako to traže braniteljske udruge. On tvrdi bi to bilo van svih uzusa i načela. Dodao je: “To je po mom dubokom uvjerenju, premda je to odluka Sabora, apsolutno nemoguće da se dogodi. Bit će prigode za političke rasprave, za intervjuje, za očitovanja, ali takva vrsta saborske rasprave - ne”. Jednostavno rečeno premijer Andrej Plenković je ovom izjavom, koju je nakon dva dana jer je spoznao da je pretjerao naknadno ublažio, uzeo sebi za pravo da uzurpira ovlasti i funkciju Hrvatskoga sabora kao najvišeg predstavničkog tijela u državi koji ga je izabrao. I ne samo to, on je potpuno dezavuirao predsjednika Sabora Gordana Jandrokovića koji, kao što je vidljivo, poslušnički kao Plenkovićev lutak u predstavničkom tijelu države svojim propustima i nedjelovanjem provodi autokratsku politiku premijera.

Dok je sjedio u potkrovlju u samoizolaciji i razmišljao je li uopće moguće još nešto napraviti da spasi domovinu i još jednom pobijedi koronu, Plenkiju je pala na pamet odlična ideja, koju je danas, nimalo anemično podižući kažiprst, predstavio javnosti. Treba, naime, zaustaviti Reuters! Plenki je zaprijetio novinarima i zatražio da stave glave na kup kao Ćamila i cure, da izvole podržati proizvode farmaceutske industrije i da pišu afirmativno o cijepljenju! Okanite se

istraživačkog novinarstva, "Izvor informacija je u svim klasnim društvima vladajuća klasa. Ona putem sredstava masovnog komuniciranja upravo želi da masama priopćava samo one informacije koje su s njene točke gledišta poželjne (radi lakšeg upokoravanja, eksploatiranja itd.) jer će mase pod tim utjecajem pružiti najmanji otpor." (Plenković, str. 10.)

Slučaj hrvatskog veleposlanika Ivana Del Vechija koji na protuustavnu obljetnicu osnivanja tzv. Republike Srpske odlazi u Banja Luku pred noge predsjedniku tog entiteta Miloradu Dodiku samo je zaokružio predodžbu o izdajničkoj politici koju kad je u pitanju Bosna i Hercegovina vodi Republika Hrvatska. Time je manje više potvrđena očigledna tendencija da hrvatska službena politika nema ništa protiv postojanja tzv. Republike Srpske kao tvorevine utemeljene na genocidu. Samo teški naivci mogu vjerovati da je Ivan Del Vechio svojevrijedno otišao u Banja Luku, bez dogovora sa Zagrebom. Ovim činom je hrvatski konstitutivni narod u Bosni i Hercegovini uz blagoslov Zagreba u osovini Dragan Čović - Milorad Dodik dobio repliku protuhrvatske koalicije koja u Hrvatskoj već duže vrijeme funkcionira u tandemu Andrej Plenković - Milorad Pupovac.

Kad je u pitanju poštivanje Ustava Andrej Plenković kao predsjednik hrvatske Vlade mora i te kako voditi računa o članku 1. u kojemu doslovno stoji da "vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu" te da tu vlast narod ostvaruje "izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem". U više navrata svojim djelovanjem, djelovanjem njegovih ministara i svojim izjavama Andrej Plenković je grubo prekršio taj uvodni članak Ustava. Radi se prije svega o izjavi da je "njegova misija promijeniti HDZ a potom promijeniti Hrvatsku". Kao predsjedniku jedne političke stranke to mu nitke ne može osporiti, što je s HDZ-om na diktatorsko-klijentelistički način i postigao, ali odakle mu pravo da faraonski izjavi kako je njegova misija da promijeni Hrvatsku, na čemu uporno radi.

On svakako nema autoritet prvog hrvatskog predsjednika Tuđmana da bi mijenjao Hrvatsku, štoviše nema nikakav osobni legitimitet za tako nešto, jer ako tko ima pravo mijenjati Hrvatsku onda je to u skladu s člankom 1. Ustava jedino hrvatski politički narod. Jedini legitimitet koji može stajati iza te njegove izjave jest njegova veza s Europskom unijom, odnosno bolje rečeno s Europskom komisijom u kojoj je bio dogurao čak do kandidata za predsjednika "europske vlade", političku i ideološku poziciju nakon četiri godine na njenom čelu doveo Andrej Plenković stožernu hrvatsku političku stranku. Odgovor na to pitanje nalazi se u ključnoj izjavi što ju je Andrej Plenković dao još 9. rujna 2016. godine. On je tada

izjavio: "Moja je misija promijeniti HDZ, a nakon toga i Hrvatsku".

Treba se prije svega zapitati tko je u stvari Andrej Plenković, s kakvim je on političkim legitimitetom došao na čelu HDZ-a i s čijom misijom. Već sama činjenica da je on izabran za predsjednika HDZ-a kao što se bira čelnik Radničke partije u Sjevernoj Koreji, dakle bez protukandidata ukazuje da su demokratski standardi u vodećoj hrvatskoj političkoj stranci ostali na razini bivšeg Saveza komunista Hrvatske. To je lako shvatljivo ako se ima u vidu da je HDZ-u pristupilo na samom početku 97.000 bivših članova SKH, a među njima i dobar broj onih koji su, poput, da spomenom samo najpoznatiji primjer, Vladimira Šeksa, radili za jugoslavenske tajne službe. Andrej Plenković je prije svega obiteljski i politički odgojen u tipičnom jugokomunističkom duhu s ocem pukovnikom KOS-a i majkom suradnicom KOS-a koja mu je osigurala liječničku poštedu od služenja vojnog roka. Tako je on poput Zorana Milanovića izbjegao Domovinski rat u kojemu su se njihovi vršnjaci borili protiv fašističke velikosrpske agresije, a oni su kao Granićevi puleni u to doba gradili diplomatske karijere.

Zapadni Balkan

Treba podsjetiti da je Andrej Plenković počeo svoj premijerski mandat u koaliciji s Mostom, ali se nakon godinu dana riješio tog neposlušnog koalicijskog partnera koji je držao tri ministarstva, od toga dva ključna, pravosuđe i unutarnje poslove. Andrej Plenković je protuustavno smijenio tri Mostova ministra, pokazujući ne prvi put da želi državom upravljati na polukancelarski način, pri čemu mu tanka saborska većina služi samo kao dekoracija. Kakvi bili da bili mostovci, činjenica je da je Vlaho Orepić imao hrabrosti izjaviti da bi cijeli Ustavni sud, u kojemu, nota bene, sjede uglavnom kadrovi iz komunističke Hrvatske na čelu sa suradnikom Udbe Miroslavom Šeparovićem, trebao podnijeti ostavku. Smrću predsjednika Tuđmana i dolaskom na vlast lijeve jugohrvatske garniture Mesić-Raćan hrvatska državna politika okrenula se britansko-francuskom projektu Zapadnog Balkana, a takvu politiku s manje ili više podaništva podržavale sve garniture od 2.000-te godine nadalje. Iako Hrvatska ima niz neriješenih pitanja iz doba velikosrpske agresije simboličan zaokret tog politici je potekao iz HDZ-a Sanaderovim „Hristos se rodi“ koji je manjem dijelu srpske manjine u Hrvatskoj na čelu s čelnikom pete kolone u Hrvatskoj Miloradom Pupovcem omogućio veliku političku moć sve do današnjih dana.

Nije slučajno, što je opet diplomatski skandalozno, Aleksandar Vučić na tlu

Hrvatske zamjerio svom hrvatskom potčrku Miloradu Pupovcu što je glasovao za novi zakon o braniteljima s kvalifikacijom o velikosrpskoj agresiji. Jedan sitan ali vrlo znakovit detalj iz posjeta Aleksandra Vučića Zagrebu govori da službeni Beograd i sve ono što stoji iza njega, dakle Srpska akademija nauka i umetnosti, Srpska pravoslavna crkva i Udruženje pisaca, provode politiku posebnog statusa za etničke Srbe u Hrvatskoj. Kad se govorilo o pravima manjina Aleksandar Vučić uvijek pri spominjanju hrvatske manjine u Srbiji nije govorio o srpskoj manjini u Hrvatskoj, nego o „zajednici Srba“ u Hrvatskoj, ili čak jednostavno o Srbima u Hrvatskoj. Treba podsjetiti da je posebno poglavlje u „Memorandumu 2“ posvećeno Republici Srpskoj za koju se kaže da treba “pomagati njezino odcjepljenje“, ali i srpskoj zajednici u Vukovaru, istočnoj Slavoniji i sjevernom Kosovu, te se ističe da Srbi u tim krajevima trebaju biti konstitutivan narod. Idući korak bio bi “tranzicija srpskih zajednica u državama regije u unitarnu, svesrpsku zajednicu“, što bi se, zapravo, moglo gledati kao realizaciju starog, pogubnog velikosrpskog gesla “svi Srbi u jednoj državi“.

Napisao: **Vjekoslav Krsnik**

Izvor: tjedno.hr

Neka im je vječna slava! Vama poštovani Dragovoljci i istinski branitelji, veliko hvala!

ISTINA & DOMOVINA!

